

Evangelí del dissabte després de l'Epifania: “Ho vull, queda pur”

Evangelí i comentari del dissabte després de l'Epifania. “Senyor, si vols, em pots purificar”. Dels gestos del leprós de l'Evangelí podem aprendre a dirigir-nos al Senyor amb la mateixa humilitat, confiança i sinceritat per obtenir el remei a totes les nostres febleses.

Evangelí (Lc 5, 12-16)

Una altra vegada, Jesús es trobava en un poble on hi havia un home ple de lepra. Aquest home, en veure Jesús, es prosternà amb el front a terra i el pregà dient:

Senyor, si vols, em pots purificar.

Jesús va estendre la mà i el tocà dient:

Ho vull, queda pur.

A l'instant li desaparegué la lepra. Jesús li manà que no ho digués a ningú, i afegí:

Vés a fer-te examinar pel sacerdot i ofereix per la teva purificació el que va ordenar Moisès: això els servirà de prova.

L'anomenada de Jesús s'estenia cada vegada més, i molta gent acudia per escoltar-lo i fer-se curar de les seves

malalties; però ell es retirava en llocs solitaris i pregava.

Comentari

Sant Lluc ens narra avui la curació d'un leprós. El relat aporta alguns detalls carregats de significat. D'una banda, aquell pobre malalt patia un procés maligne molt avançat, ja que estava «ple de lepra». Podem imaginar el grau de patiment físic i moral de la persona. No només patiria les ferides i el malestar a tot el seu cos, sinó que també patia la tristesa de la separació i de la solitud, a causa de la naturalesa contagiosa de la seva malaltia, que només els sacerdots podien certificar com a cura.

L'evangelista també afegeix que aquell home no va demanar ajuda simplement, sinó que «es prosternà

amb el front a terra i el pregà». És un gest commovedor, carregat d'humilitat. Aquella persona, postrada davant el Senyor, reconeix la seva pròpia indigència i vulnerabilitat; per això suplica amb sinceritat i senzillesa.

Crida l'atenció la fe d'aquell malalt. Potser feia molts anys que patia. Però ni la gravetat de la seva situació ni la possible prolongació en el temps, entelen la seva confiança en el Mestre de Galilea: «Senyor, si vols, em pots purificar». Ell mateix posa l'única condició per guarir-se: que Jesús ho vulgui. I aquell malalt obté del cor misericordiós de Jesús la curació per mitjà d'un gest físic: el tocà. Una acció que demostra proximitat, comprensió i poder.

Encara que Jesús devia obrar centenars i fins i tot milers de curacions, és lògic que aquesta escena concreta es transmetés a

través dels evangelis. En efecte, «el leprós representa típicament el gènere humà debilitat pels pecats» (*Catena aurea*, ad loc). Dels seus gestos en podem aprendre a dirigir-nos al Senyor amb la mateixa humilitat, confiança i sinceritat per obtenir el remei a totes les nostres febleses.

Crist «és Metge i guareix el nostre egoisme, si deixem que la seva gràcia penetri fins al fons de l'ànima. Jesús ens ha advertit que la pitjor malaltia és la hipocresia, l'orgull que porta a dissimular els propis pecats. Amb el Metge és imprescindible una sinceritat absoluta, explicar enterament la veritat i dir: *Domine si vis, potes me mundare*, Senyor, si voleu —i Vós ho voleu sempre—, podeu guarir-me. Vós coneixeu bé la meva feblesa; sento aquests símptomes, pateixo aquestes altres debilitats. I li ensenyem simplement les nafres; i el pus, si n'hi ha. Senyor,

Vós que heu guarit tantes ànimes, feu que en tenir-vos en el meu pit o que en contemplar-vos en el Sagrari, us reconegui com a Metge diví» (Sant Josepmaria, *És Crist que passa*, n. 93).

Pablo M. Edo / Photo: Ave Calvar Unsplahs

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dissabte-despres-de-lepifania-ho-vull-quedar-pur/> (12/03/2026)